

Silně proti srsti

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 19, 8-12)

*8 Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří.
9 Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo.
10 Hospodinova bázeň je čistá, obstojí navždy. Hospodinovy řády jsou pravda, jsou nejvyšš spravedlivé,
11 nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve.
12 Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou.*

Píseň: 442

Modlitba:

Chválíme Tě Bože za to, že ještě stále trvá Tvá milost, že nás obklopuje a dostává se i k nám. Zpíváme Ti písně chvál a pozvedáme své hlasy ke Tvé chvále. Prosíme, Tě Pane, za naše srdce, otevírej je ochotě naslouchat, posiluj naši víru, naši ochotu Tě následovat. Děkujeme ti, že můžeme zaslechnout z Tvého Slova hlas o tom, že to důležité je většinou skryté, dávej nám citlivost pro tvé dílo spásy, dávej nám citlivost, pro to, co má v životě opravdovou hloubku, výšku i šířku – abychom nezůstávali jen na povrchu. Dávej nám pochopit pravé hodnoty života. Amen

I. Čtení: (Nm 11, 23-29)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v knize Numeri, v 11 kapitole, od 23-29 verš.

23 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Což ruka Hospodinova je na to krátká? Hned uvidíš, uskuteční-li se mé slovo, nebo ne.“

24 Mojžíš tedy vyšel ven a oznámil Hospodinova slova lidu. Shromáždil sedmdesát mužů ze starších lidu a rozestavil je kolem stanu.

25 Hospodin sestoupil v oblaku, promluvil k němu a odebral z ducha, který byl na něm, a dal jej těm sedmdesáti starším. Sotva na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy.

26 Dva muži však zůstali v táboře, jeden se jmenoval Eldad a druhý Médad. I na nich spočinul duch, ačkoliv nepřišli ke stanu; byli totiž mezi zapsanými. Ti prorokovali v táboře.

27 Tu příběhl mládenec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Médad v táboře prorokují.“

28 Nato se ozval Jozue, syn Núnův, který už jako jinoch přisluhoval Mojžíšovi, a zvolal: „Mojžíši, můj pane, zabraň jim v tom!“

29 Ale Mojžíš mu řekl: „Ty kvůli mně žárlíš? Kéž by všechen Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin dal svého ducha!“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 172

Slůvko dětem:

Požehnej mé malé ruce,
paleček i malíček,
požehnej můj nosík, ústa,
neposedný jazýček.
Požehnej mé oči, uši,
kolínka i nožičky,
požehnej mě, milý Bože,
od hlavy až po špičky.

Někdy jsem dost divoký,
jindy mívám zlost,
jako tygr řvu a vrčím,
jako medvěd zlostně bručím
a mám všeho dost.
Bože, stvořils také mě,
ty nade mnou bdíš,
děkuji za ujištění,
že tvá láska menší není,
i když všechno víš.

Děkuji za pevnou zem,
smím tu běhat, skákat,
děkuji Ti za vodu,
mohu pít i cákat.
Děkuji za svěží vzduch,
nadechuji směle,
děkuji za krásný svět,
stvořil jsi ho skvěle!

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Mk 9, 38-50)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Marka v 9 kap., 38-50 verš.

38 Jan mu řekl: „Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání demony, ale s námi nechodil; i bránili jsme mu, protože s námi nechodil.“

39 Ježíš však řekl: „Nebráňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned nato zlořечit.“

40 Kdo není proti nám, je pro nás.

41 Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.“

42 „Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, lépe by mu bylo, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.“

43 Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného.

44 kde červ jejich neumírá a oheň nehasne

45 A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla.

46 kde červ jejich neumírá a oheň nehasne

47 A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; lépe je pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla,

48 kde jejich červ neumírá a oheň nehasne‘.

49 Každý bude solen ohněm.

50 Sůl je dobrá; ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou v pokoji.“

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu.

Dnešní evangelium, ta radostná zvěst, která má znít je pro nás **tvrdou řečí**. Pán Ježíš jakoby mluvil dvojím jazykem: jednou **ujišťuje a povzbuzuje** a **vzápětí hrozí násilnými obrazy** useknuté ruky a vyloupnutého oka. I když jsou to zjevné metafory a žádný učedník si ruce nikdy nesekal, přece je v nich něco velmi vážného až děsivého.

To už není ten trochu nasládlý obraz mírného a uhlazeného Krista s ovečkou přes rameno. Musím poctivě přiznat, že kdybych si měl texty pro kázání vybírat sám, asi bych si vybral jiné. Jenže pokud to kazatelé budou dělat, vyjde jím z toho právě ten zmíněný obraz Krista s ovečkou, který se člověku líbí, protože je laskavý a příjemný – a vlastně od něho nic nechce.

Dnešní perikopy spojují dvě myšlenky. I když jsou hodně různé, obě dvě jdou člověku **silně proti srsti**. Ta první je vlastně radostná a je shrnutá slovy: „Kdo není proti nám, je s námi.“ Učedníci jsou ostražití (asi podobně jako my dneska), a když potkají člověka, který dělá zázraky (nebo-li chcete exorcizmus) a ještě k tomu nechodí s nimi – snaží se mu v tom zabránit. O tomto muži nevíme nic. Bylo nám pouze řečeno, že byl **outsider** - nikoli jeden z oficiálních žáků - a **použil Ježíšovo jméno** k vyhánění démonů. A tohle nesedí Jánovi a dalším učedníkům. Možná si myslí, že tak jsou Kristu věrní a chrání ho před napodobeninami, ale jsou vyvedení z omylu. **Kdo není proti nám, je s námi**.

Učedníci nebyli schopní vyhnat démona hluchoty a slepoty a ještě tomu bránili, aby se to uskutečnilo. Nyní vidíme, že sami jsou, posedlí na kolektivní úrovni. Jsou **posedlí závistí**, že někomu jinému (ne z jejich skupiny) se to daří. Kolikrát se člověk sám přistihne při tom, že když nekřesťan říká něco dobrého a důležitého, spíš se naježí a bude odporovat jen proto, že nepatří do naší komunity (že nechodí s námi).

Komunita nemůže a neměla by zaujat místo, které patří Kristu, jinak dojde ke krachu. Přece **nenásledujeme církev, ale Krista**. Nejsme a nenazýváme se církevníci, ale kristovci. Prvořadé má být následování Ježíše a ne to naše „my“. Křesťanská komunita je povolána, aby rozpoznávala tento rozdíl.

Jak reaguje teda Ježíš na Janovy činy? Ježíš opravuje Jána a říká mu, aby tomu muži nebránil. Důležitá věc pro Ježíše je **vira**, kterou muž projevil ve jménu Krista, a ne to: zda byl členem té nebo oné správné skupiny. **Více se zajímá o lidské srdce a jeho úmysly**.

Ať je to s demony jak chce, démoni jsou první, kteří velice dobře poznávají Ježíše – jako mocného, jako Syna Božího. V kontaktu s Ježíšem jsou mnohem přímější, než lidé, pravou povahu Ježíšova působení nejen poznávají, ale ani se ji nesnaží zakrývat. Vadí jim to, že **Ježíš přichází k lidem, aby jim pomohl**. Že jim nabízí **zdarma svou pomoc**. Že jde cestou odevzdání, ne moci.

Démoni (jako i naše současné nemoci) nás umlčují. V nemoci jsme ale i my sami jaksí citlivější, máme více času na přemýšlení, čas zastavit se, ale také na druhou stranu – naše vnímání světa může být opravdu zkreslené.

Ježíš dále říká, že **každý krok víry**, bez ohledu na to, jak je malý, přinese odměnu. Nabídnout něco tak obyčejného jako šálek vody někomu, protože patří Kristu, bude odměněno. A pak Ježíš mluví o těch „*nepatrných*“, mohl mluvit o každém, jehož víra - **stejně jako dětská**, se stále formuje. To by se mohlo vztahovat také na muže, kterému se Ján snažil bránit, aby mluvit ve jménu Ježíše.

Ale co když budeme dělat opak! Namísto budování vztahu - budeme vztahy rozbíjet. Namísto dělání něco ve jménu Krista - si budeme připisovat naše uznání. Církevní dogmata budou pro nás zásadnější, než Kristová učení. Pak je tady pro člověka **mlýnský kámen**, aby si ho uvázal kolem krku a hodil do moře, klesl ke dnu a utopil se.

To, co zde Ježíš říká, je: že jako jeho následovníci máme všichni odpovědnost vůči těm, **kdo se učí víře**. Měli bychom povzbuzovat a podporovat **růst víry** a nedělat nic, co by mohlo způsobit odvrácení se od Boha.

Ježíš pak obrátí rozhovor na naše vlastní hříchy a my slyšíme, jak používá poněkud **silný jazyk**. Ježíš mluví o dvou různých místech - jednom, kde vstupujeme do života (nebo-li do Božího Království), a druhém, kde se mluví o pekle. Na jedné straně je teda **věčný život v nebi**, na té druhé straně je **věčný oheň v pekle**.

Ale, co dál? Myslíte si, že Ježíš od nás doslova chce, abychom si odřízli části těla, abychom se tak vyhnuli hříchu? Zabránilo by nám odříznutí ruky nebo nohy nebo vyloupnouti oka hříchu? **Ne**. Můžeme hřešit rukama nebo nohama nebo očima, ale nejsou příčinou našich hříchů. Ježíšova slova nehrozí trestem. Jsou napomenutím, které konstatuje zlo, v němž setrváváme. A peklo je místo, před kterým nás ochrání jen Bůh.

A sůl je symbolem všeho, co dává **životu chuť**. Sůl bez chuti je uředník, který nemá Kristovu moudrost.

Tak i my se učme rozlišovat, v jakém jméně lidi kolem nás dělají té, či oné věci. Těch jmen je hodně, ale je jen jedno, které **spojuje ve víře, naději a lásce – to jméno je Ježíš Kristus. Amen.**

Píseň: 697

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane, děkujeme Ti za všechna setkání, nová přátelství, za radost i úsměvy, za Tvé Slovo, za stisky rukou a za objetí. Děkujeme Ti, že máme jeden druhého. Jenže Tě chceme prosit za lidi, kteří nic z toho nemají. Neznají, co je přátelství, nemají rodinu, nevědí co je láska. Pomáhej jim nalézat radost a pokoj. Věříme, že v Tobě to všechno máme, a tak se jim dej najít.

Prosíme za naši zemi, za uvědomování si klimatických katastrof. Dej nám moudrost, jak to můžeme napravit. Dej ať si vážíme daru přírody.

Prosíme také za mír v Hongkongu, za nepokoje, které tam vládnou. Do Tvých rukou vkládáme cele to město i lidi. Ať se děje Tvá vůle. Amen.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 422

Posláni: (Jk 1, 12)

12 Blahoslavený člověk, který ob stojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřík života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.

Požehnání: (2Tes 2,16-17)

16 Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději,

17 nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

Píseň: 611